Χριστόφιλος ή Χριστομάχος (Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Οκτωβρίου, 2010

«Εν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστιν ἤδη». (*Ἰωάννου Α΄ 4:2*)

Στὴν πραγματικότητα ὅλα τὰ πνεύματα καταλήγουν σὲ δύο εἴδη: σ’ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ σ’ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολο. Ἀπὸ τὸν Θεὸ εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀναγνωρίζουν καὶ ὁμολογοῦν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἐνσαρκωμένος Θεὸς Λόγος, Κύριος καὶ Σωτήρας· ἐνῷ ἀπὸ τὸν διάβολο εἶναι ἐκεῖνα ποὺ δὲν Τὸν ἀναγνωρίζουν.

Ἡ φιλοσοφία τοῦ διαβόλου συνοψίζεται σ’ αὐτό: δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Θεὸ στὸν κόσμο, οὔτε τὴν παρουσία Του, οὔτε τὴν ἐνσάρκωσή Του. Ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεὸς οὔτε στὸν κόσμο, οὔτε στὸν ἄνθρωπο, οὔτε στὸν Θεάνθρωπο. Κηρύττει ὅτι εἶναι ἀνοησία νὰ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς ἐνσαρκώθηκε σὲ ἄνθρωπο καὶ μπορεῖ νὰ ζήσει μέσα στὸν ἄνθρωπο· ὁ ἄνθρωπος ὅλος εἶναι δίχως Θεό, ὃν στὸ ὁποῖο δὲν ὑπάρχει Θεός, οὔτε ὁτιδήποτε τοῦ Θεοῦ, ὁτιδήποτε θεῖο, ἀθάνατο, αἰώνιο. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὅλος πρόσκαιρος, ὅλος θνητός. Ἀνήκει στὸ ζωικὸ κόσμο, καὶ σχεδὸν σὲ τίποτα δὲν διαφέρει ἀπ’ αὐτόν, γι’ αὐτὸ καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ ζεῖ σὰν τὰ ζῶα, ποὺ εἶναι πρόγονοί του καὶ οἱ φυσικοὶ συνάδελφοί του. Τέτοια εἶναι στὴν πραγματικότητα ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἀντίχριστου, ποὺ μὲ κάθε τρόπο θέλει νὰ ἀντικαταστήσει τὸ Χριστό, νὰ πάρει τὴν θέση Του στὸν κόσμο καὶ στὸν ἄνθρωπο. Ὁ ἅγιος Θεολόγος ξεκάθαρα λέει αὐτὴ τὴν ἀλήθεια: «*ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστιν ἤδη*». Ὅταν γράφει «πᾶν πνεῦμα» μπορεῖ νὰ ἐννοεῖ ἕνα πρόσωπο, ἢ μία διδασκαλία, ἢ μία ἰδέα, ἢ μία σκέψη. Κάθε διδασκαλία, κάθε ἰδέα, κάθε σκέψη ποὺ δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Θεός, Σωτήρας, καὶ ἐνσαρκωμένος Θεός, κατάγεται ἀπὸ τὸν ἀντίχριστο. Καὶ τέτοια πρόσωπα καὶ διδασκαλίες καὶ ἰδέες ὑπῆρχαν κιόλας ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, γι’ αὐτὸ ὁ ἅγιος Μύστης λέει γιὰ τὸν Ἀντίχριστο: «*καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστιν ἤδη*». Κάθε ἄνθρωπος, κάθε ἰδέα στὸν κόσμο ποὺ ἀπαρνεῖται τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τοῦ

ἀντιχρίστου. Δημιουργὸς τῆς κάθε ἀντιχριστιανικῆς ἰδεολογίας εἶναι, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, ὁ ἀντίχριστος. Στὴν πραγματικότητα, ὅλες οἱ ἰδεολογίες μποροῦν νὰ συνοψιστοῦν σὲ δύο εἴδη: ἐκεῖνες γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ἐκεῖνες γιὰ τὸν ἀντίχριστο. Ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, γιὰ νὰ λύσει ἕνα πρόβλημα στὴν πραγματικότητα: ἐὰν εἶναι μὲ τὸν Χριστὸ ἢ κατὰ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ κάθε ἄνθρωπος, θέλοντας ἢ μή, μόνο αὐτὸ τὸ πρόβλημα ὄντως λύνει. **Εἶναι ἢ Χριστόφιλος ἢ Χριστομάχος, δὲν ὑπάρχει τρίτη ἐκδοχή**.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Ἑρμηνεία τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου», ἐκδ. «Ἐν πλῷ»)

(Πηγή ηλ. κειμένου: «Πειραϊκή Εκκλησία» Ιούνιος 2010)